

Stanovisko Výboru regionů – Zelená kniha – Reforma společné rybářské politiky a vytváření udržitelné budoucnosti pro akvakulturu

(2010/C 141/08)

VÝBOR REGIONŮ

- souhlasí s tím, že je nutné strukturovat rozhodovací proces SRP, jakož i svěřit řízení nebo správu některých rybolovných činností v rámci SRP členským státům, regionům a sektoru samému v rámci právních předpisů Společenství;
- doporučuje podrobnější prozkoumání stanovení převoditelných práv k rybolovu s příslušnými zárukami, a zastává názor, že lze uvažovat o udělených individuálních kvótách, avšak přenosné individuální kvóty jsou pro rovnováhu v tomto odvětví nebezpečné;
- souhlasí se zřízením režimu rozlišeného rybolovu pro řízení malého pobřežního rybolovu a sběru mořských plodů, se zachováním přístupu k veřejnému financování pro tyto činnosti a s umožněním přijímání specifických rozhodnutí o správě těchto loďstev na regionální úrovni, drobný pobřežní rybolov by se neměl vázat na délku lodě, ale spíše na jiné parametry;
- doporučuje vyhodnotit v každé rybolovné oblasti, jaký dostupný systém nejlépe odpovídá dané oblasti, cílovým druhům a typu loďstva a požaduje další přezkoumání řízení kvót založených na výlovcích;
- doporučuje regulovat přístup k veřejným podporám podobně, jako tomu je v případě SZP, a zavést koncept podmíněnosti;
- domnívá se, že EU musí umožnit konkurenceschopný rozvoj odvětví akvakultury, který by zahrnoval také plán na rok 2010, jenž by určil omezení podle regionů, podporovat ekologický chov ryb a evropské platformy pro technologii a inovace v oblasti akvakultury (EATIP), vyzdvihuje význam námořního územního plánování, programů pro zdraví zvířat, standardů označování a postupů pro zjednodušení administrativy v této oblasti.

Zpravodaj Ramón Luis Valcárcel Siso (ES/ELS), předseda vlády autonomní oblasti Region Murcia

Odkazy

Zelená kniha – Reforma společné rybářské politiky

KOM(2009) 163 v konečném znění

Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě – Vytváření udržitelné budoucnosti pro akvakulturu

KOM(2009) 162 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

ÚVOD

1. je přesvědčen, že představu Komise o budoucnosti evropského rybolovu v roce 2020 lze uskutečnit, a chtěl by se plně zapojit do diskuse o reformách nutných k její realizaci při co nejmenším narušení pracovních podmínek a trhu. Revize a reforma společné rybářské politiky jsou jedinečnou příležitostí nejen k nápravě nedostatků z minulosti, ale také k dodání důvěry a záruk pro budoucnost. Díky plnému zapojení rybářských komunit budou rybolovné zdroje lépe řízeny, loďstva lépe přizpůsobena zdrojům, rybolovné operace budou lépe regulovány a hospodářské výnosy poskytnou záruky nutné pro dlouhodobé zabezpečení;

2. domnívá se, že v řadě regionů Evropy představuje rybolov způsob života i zdroj dodávek do vysoce závislého zpracovatelského průmyslu. Navzdory reformám a její dlouhé existenci se společné rybářské politice (SRP) nepodařilo odstranit rostoucí potíže v tomto odvětví, jež musí čelit řadě závažných výzev: existenci nadměrného rybolovu, nepřizpůsobení rybolovné kapacity dostupným zdrojům a cíli sociální, environmentální a ekonomické udržitelnosti, nutnosti změnit využívání energie loďmi, nejistému stavu velkého počtu rybolovných zdrojů a tomu, že vysoká míra podpor způsobila křehkou ekonomickou situaci. Navíc dohody o partnerství v rybolovu s rozvojovými zeměmi v mnoha případech ohrožují zajišťování potravin v rozvojových zemích, přispívají k nadměrnému rybolovu a brání rozvoji odvětví rybolovu na místní úrovni;

3. je toho názoru, že nová SRP musí vést k souhrnnějšímu přístupu a integrovat se s námořními a ekologickými politikami, s novými nástroji na řešení hluboko zakořeněného problému nadměrné kapacity loďstev, s nízkonákladovými postupy. Z tohoto důvodu je nutné stanovit politický rámec, který by byl vybaven systémem umožňujícím přijímání střednědobých a dlouhodobých rozhodnutí, který by decentralizoval určité aspekty a měl přesně stanovené cíle. Navíc je nutné zlepšit

správu tohoto odvětví, definovat mechanismy dodržování pravidel, které by lépe zaručily dodržování právních předpisů, a podporovat odhodlání a vůli tohoto odvětví k odpovědnosti při řízení a provádění opatření SRP;

4. domnívá se, že akvakultura má potenciál dodávat zdravé, bezpečné, udržitelné, vysoce kvalitní výrobky za podmínek, jež přísně respektují životní prostředí, a stal se z ní stabilizační prvek zaměstnanosti v mnoha evropských regionech, které v menší či větší míře závisejí na rybolovu. Evropská unie spustila iniciativy na její podporu formou strukturálních finančních nástrojů (FIFG/EFF) a podnítila a zahájila strategie pro její udržitelný rozvoj. Ačkoli bylo dosaženo mnoha úspěchů, je náš růst produkce výrazně nižší než světový průměr, a proto před námi stojí tyto úkoly: začlenění akvakultury do námořních a environmentálních politik, její orientace na využívání metod šetrných z hlediska životního prostředí v rámci udržitelné politiky rybolovu, podpora konkurenceschopnosti, integrované řízení pobřežních oblastí, zlepšení správy a konsolidace záruk zdravý a dobrých životních podmínek zvířat, jaké se dosáhlo v jiných oblastech živočišné produkce, přičemž je třeba přísně chránit spotřebitele;

5. je přesvědčen, že růst světové populace, budoucí rozšíření EU, znečištění mořských a vnitrozemských vod a jeho dopad na pobřežní ekosystémy a změna klimatu jsou všechno aspekty, o nichž je nutné v rámci SRP ve střednědobém výhledu uvažovat, jelikož z nich budou vyplývat změny trendů řízení rybolovné a akvakulturní produkce;

ZELENÁ KNIHA – REFORMA SPOLEČNÉ RYBÁŘSKÉ POLITIKY

Obecné připomínky

6. vítá včasnou iniciativu Komise, jakou je předložení zelené knihy o reformě SRP (KOM(2009)163 v konečném znění), jíž se zahajuje proces konzultací, sebekritický pohled na neúspěch SRP v určitých bodech, návrhy na zlepšení v rámci stávající SRP do roku 2012 a úvahy o nové SRP od roku 2013;

7. souhlasí s tím, že kapacita loďstev není uzpůsobená, což je v určitých segmentech výraznější, a podporuje zavedení mechanismů, jež by umožnily uzpůsobení rozsahu evropských rybářských loďstev objemu využitelných zdrojů a udržitelnějšímu sociálnímu a ekonomickému přístupu, přičemž tyto adaptační mechanismy musí optimalizovat využívání veřejných finančních prostředků. To vše považuje Výbor za základní předpoklad pro to, aby se mohla SRP plně rozvíjet v dalších aspektech;

8. zdůrazňuje klíčovou úlohu místních a regionálních orgánů jako předpoklad pro úspěšnou SRP. Výslovně navrhuje posílit úlohu regionálních poradních sborů;

9. upozorňuje, že pro účinné začlenění SRP do integrované námořní politiky pro EU je nezbytné, aby byly místní a regionální rybolovné orgány připraveny přijmout v této oblasti závazky a účinně přispět;

10. podporuje lepší spolupráci pobřežních hlídkových člunů členských států, jakož i rozhodnutí vypracovat opatření umožňující zavedení integrovanějšího systému kontroly;

11. doporučuje podrobnější prozkoumání výhod a nevýhod stanovení převoditelných práv k rybolovu s příslušnými zárukami, buď na úrovni kolektivních nebo individuálních rybolovných práv;

12. souhlasí s tím, že je nutné, aby budoucí opatření a závazky přijaté v rámci SRP, jež mají napravit či zmírnit hospodářské a sociální dopady snižování rybolovných práv, zůstaly slučitelné s dlouhodobou ekologickou udržitelností;

13. požaduje, aby existující oblasti ochrany rybolovných zdrojů byly zachovány a rozšířeny;

14. souhlasí s tím, že je nutné strukturovat rozhodovací proces SRP s tím, že se v určitých případech využije postup projednávání ve výborech, a že je třeba svěřit řízení nebo správu některých rybolovných činností v rámci SRP členským státům, regionům a sektoru samému v rámci právních předpisů Společenství. Vyžaduje tedy, aby byla správa strukturována podle pobřežních oblastí, ústí a lovišť (ekosystémový přístup);

15. podporuje návrh Komise, aby celé odvětví přijalo větší odpovědnost za uplatňování SRP. Přístup ke zdrojům ryb a pomoci Společenství by měl být vyhrazen pouze rybářům, kteří řádně plní své povinnosti. Nelze zapomínat, že tyto zdroje jsou veřejným majetkem a že náklady na jejich řízení z velké části hradí daňoví poplatníci;

16. podporuje rozvoj kultury dodržování pravidel. Je nutné omezit přístup členských států k finančním prostředkům Společenství, pokud nebudou plnit své základní povinnosti v oblasti kontroly a zachování zdrojů;

17. podporuje zavedení systémů sběru údajů v reálném čase, které umožní sběr aktualizovaných technických údajů o úlovcích;

18. žádá Komisi, aby se v rámci reformy SRP přihlédlo ke specifickým potřebám nejvzdálenějších regionů, s ohledem na jejich strukturální a socioekonomické podmínky a v souladu s evropskou strategií pro nejvzdálenější regiony;

19. podněcuje Komisi k tomu, aby na sebe vzala úlohu světového lídra v rozvoji systémů pro přizpůsobení rybářských politik a pobřežních námořních oblastí změně klimatu;

Připomínky k této iniciativě

Režim rozlišeného rybolovu na ochranu malých pobřežních loďstev

20. souhlasí s iniciativou usilující o zřízení režimu rozlišeného rybolovu pro řízení malého pobřežního rybolovu a sběru mořských plodů, činností napojených na kulturní identitu mnoha evropských regionů a v nichž pracují mnozí zaměstnanci mikropodniků. Kladně hodnotí návrh na zachování přístupu k veřejnému financování pro tyto činnosti;

21. plně podporuje záměr Komise umožnit v rámci ekosystémového přístupu, aby se specifická rozhodnutí o správě těchto loďstev mohla přijímat na regionální úrovni, a to vždy v rámci obecných předpisů a zásad Společenství;

22. domnívá se, že zapojení komunity do struktur partnerství na místní úrovni je klíčové pro maximalizaci místního přínosu do definování specifických potenciálů a nedostatků v dané oblasti, stejně jako pro zajištění toho, že dodání bude vyhovovat místním podmínkám;

23. doporučuje podrobně zvážit pojem drobný pobřežní rybolov, aby se nevázal pouze na délku lodě, nýbrž aby byly zváženy i jiné parametry, jako jsou hospodářské a sociální vazby této činnosti na obce, délka pobytu na moři, druhy úlovků, zda je zahrnuta do plánu rybolovu či ne apod.;

24. je toho názoru, že náklady na údržbu, které jsou spojeny s modrými skříňkami, jsou pro malá plavidla zaměřená na malý pobřežní rybolov poblíž pobřeží příliš vysoké; za tímto účelem by Komise měla umožnit používání alternativních a méně nákladných systémů;

25. zdůrazňuje, že takového neprůmyslového loďstva se přímo dotýkají nerovnosti, jež vytváří globalizovaný trh. V tomto smyslu by se měla znovu zvážit možnost povolení pomoci určené na stavbu nových lodí v rámci adaptačních programů, a mělo by se více usilovat o technologická zlepšení, abychom disponovali konkurenceschopným loďstvem, jež by odpovídalo možnostem rybolovu pro danou loď a jež by bylo bezpečné pro rybáře, vzhledem k těžkostem v souvislosti s přístupem do lovišť. Na druhou stranu by bylo důležité zavést povinné rozlišování v označování produktů z těchto plavidel, s označením původu tak, aby to spotřebitel mohl snadno pochopit;

26. vyzývá Komisi, aby podporovala náležitou odbornou přípravu lidí pracujících na moři získáváním znalostí o podnikání, moři, životním prostředí, osvědčených hygienických postupech, čímž by se tyto lidské zdroje udržely v oblastech závislých na rybolovu a včas by se tak umožnila diversifikace činnosti směrem k ostatním oblastem zájmu občanské společnosti, jako jsou podpora boje proti znečištění moří či poskytování pomoci na moři;

27. vyzývá Komisi k podpoře integrované iniciativy zaměřené na rozvoj a zkvalitnění infrastruktur v ostrovních a vzdálených regionech, které jsou závislé na malém pobřežním rybolovu;

Jak dosáhnout nejvyššího výnosu z našeho rybolovu

28. souhlasí s cílem světového summitu o udržitelném rozvoji, na němž státy schválily koncepci maximálního udržitelného výnosu jakožto cíle, kterého je nutné dosáhnout do roku 2015. Tento cíl musí být základním řídicím principem SRP. Podobně pozitivně hodnotí politiku zamezování výmětů. Navrhuje vyhodnotit dopady, které má na ekosystém průmyslový rybolov využívaný pro výrobu krmiva pro chovné ryby;

29. navrhuje přenechat členským státům zlepšení právní úpravy pro přístup plavidel do oblastí zvláštní ochrany, a to v zájmu obnovy těchto oblastí a zachování jejich stavu z hlediska ochrany na příznivé úrovni;

30. požaduje další přezkoumání řídicího systému kvót založených na výlovcích na základě ověřitelné vlastní dokumentace rybářů;

31. schvaluje iniciativu Komise spočívající v navržení změny systému řízení rybolovu na základě omezení počtu dní, během nichž může loď vyjet na moře lovit, či v použití stávajícího systému pro rybářská plavidla, která se zaměřují na lov pouze jednoho druhu;

32. doporučuje vyhodnotit v každé rybolovné oblasti, jaký dostupný systém nejlépe odpovídá dané oblasti, cílovým druhům a typu loďstva. Jednotkou řízení musí být rybolovná

oblast a soubor lovených druhů v oblasti s výjimkou migrujících druhů;

33. připomíná, že řešení některých potíží se musí řešit vytvořením pobídek pro individuální rybáře a sdružení (společné řízení), které by povzbudily rybáře k provozování zodpovědného rybolovu;

34. navrhuje, aby byl vytvořen „certifikát vynikajícího rybolovu“ ověřený externí auditorskou společností, který by stejně jako v rámci námořní politiky umožnil zaručit, že rybolov dodržuje přísně stanovené předpisy;

35. považuje za nutné vypracovat homogenní systém pro sledování a kontrolu rybolovných činností vytvořením struktur, jež by se řídily normami ISO, jako např. normou ISO 17020;

36. doporučuje, aby se v souvislosti s řízením rybolovu uvážil i aspekt sportovního a rekreačního rybolovu, který je den ode dne důležitější. Diversifikace rybolovné činnosti směrem k rybářské turistice by měla představovat potenciální perspektivu pro rybáře s kapitánskou kvalifikací pro tuto činnost a způsob tvorby pracovních míst a snížení intenzity rybolovu;

Relativní stabilita a přístup k pobřežním lovištím

37. upozorňuje, že uplatnění zásady relativní stability mohlo být v mnoha případech impulsem k tomu, že se zvýšily celkové přípustné odlovy nad rámec vědeckých doporučení, že se zvýšil objem výmětů a snížila šance na racionální využívání rybolovných zdrojů;

38. souhlasí s Komisí, že zásada relativní stability neposkytuje záruku, že se rybolovná práva budou využívat nejúčinnějším a nejvýkonnějším způsobem. Je zde podstatný rozpor mezi kvótami přidělenými členským státům a skutečnými potřebami a využitím této kvóty ze strany jejich loďstev. V důsledku toho doporučuje podpořit revizi zásady relativní stability a přistoupit ke sladění kvót, jež potřebují národní loďstva, s rybolovnými právy;

39. zastává názor, že v oblasti přenosných rybolovných práv lze uvažovat o udělených individuálních kvótách, avšak přenosné individuální kvóty jsou pro rovnováhu v tomto odvětví nebezpečné. Jejich hlavním dopadem je soustředění rybolovné kapacity do rukou několika velkých společností a urychlují zánik drobných rybářů. Navíc by bylo zcela paradoxní uvažovat o režimu rozlišeného rybolovu na ochranu malých pobřežních loďstev a zároveň ponechat rybolovná práva, aby se řídila pouze tržními pravidly;

40. podporuje iniciativu usilující o zachování omezení rybolovných práv v režimu 12 námořních mil;

Obchod a trhy

41. souhlasí s tím, že je nutné zajistit, aby veškeré produkty rybolovu přicházející na trh Společenství, včetně dovozu, pocházely z rybolovných oblastí, které jsou řízeny udržitelným způsobem, a tím zaručit rovnost podmínek na trhu EU. Navrhuje, aby bylo před vydáním licence k rybolovu provedeno předběžné posouzení dopadu na životní prostředí;

42. doporučuje podpořit iniciativy usilující o zaručení původu produktů rybolovu tím, že v případě čerstvých výrobků budou podporována balení, jež umožňují vysledovatelnost a potvrdí původ;

43. domnívá se, že je nutné podporovat certifikáty vynikajícího rybolovu, co se týče aspektů rybolovu i následné komercializace, které by byly spotřebiteli zárukou úcty k tomuto přírodnímu zdroji;

44. souhlasí s tím, že je nutné posílit roli organizací výrobců v řízení rybolovu;

45. přeje si podpořit pokračující odborné vzdělání a zjistit, jaké odborné vzdělání je třeba v organizacích výrobců, což je klíčový prvek na cestě ke zlepšení rybářských trhů;

Začlenění společné rybářské politiky do širšího kontextu námořní politiky

46. souhlasí s názorem Komise na nezbytnost provádění integrované námořní politiky coby klíčového nástroje pokroku v námořních záležitostech, které mají zásadní vliv na další odvětvové politiky, zvláště na SRP, a to vždy v kontextu udržitelného rozvoje pobřežních regionů a se zvláštním zřetelem k budoucnosti rybolovu a přizpůsobení se změně klimatu;

47. domnívá se, že v souladu se zásadou územní soudržnosti bude přežití pobřežních společenstev v budoucnosti záviset na diversifikaci a vytvoření udržitelné hospodářské základny, která poskytne širokou škálu příležitostí, jež přitáhnou talenty budoucích generací, kteří tak nebudou nuceni migrovat do větších měst a hledat tam kvalitnější život;

48. doporučuje, aby mělo odvětví rybolovu možnost se v rámci integrované námořní politiky podílet na koncepci a realizaci dalších činností, které mohou být doplňkem k rybolovu, jako je např. rybářská turistika (kam patří např. sportovní rybolov či pozorování kytovců), boj se znečištěním, záchranná činnost a čištění dna;

49. žádá Komisi, aby ve spolupráci s členskými státy a regiony vypracovala geografický informační systém (GIS), který by umožnil plánovat různé druhy využívání pobřeží;

50. především se domnívá, že místní pobřežní partnerství tvořená místními orgány a příslušnými zainteresovanými subjekty mohou být klíčová pro zajištění toho, aby bylo integrované řízení pobřežních oblastí efektivní a probíhalo způsobem zezdola nahoru;

51. žádá Komisi, aby podporovala zavedení multifunkčních kvalifikací pro kapitány rybářských lodí, platných v evropském prostoru, které by umožnily diversifikaci rybolovné činnosti a byly kompatibilní s dalšími odbornými činnostmi;

Znalostní základna pro rybářskou politiku

52. vítá iniciativy zaměřené na zlepšování komunikace mezi vědci, tvůrci politik a zainteresovanými skupinami, především Poradním výborem pro rybolov a akvakulturu (ACFA) a regionálními poradními sbory;

53. zdůrazňuje, že rozhodovací procesy musejí být založeny na solidních a důvěryhodných datech a poznatcích. Vyjadřuje souhlas s iniciativami Komise v tomto ohledu;

54. doporučuje k problematice rybolovné činnosti vytvořit klastr založený na znalostech, jenž by umožnil vytvořit dynamickou, transparentní a veřejnou strukturu, která by byla současně portálem pro šíření znalostí o rybolovných oblastech EU;

Strukturální politika a veřejná finanční podpora

55. souhlasí s tím, že strukturální politika měla v odvětví rybolovu nežádoucí efekty a v některých případech přispěla ke zhoršení strukturálních problémů, místo aby je vyřešila. Dále souhlasí s tím, že reforma musí přikročit k řešení strukturálních rozdílů tohoto odvětví, ale zároveň stanovit záruky, které zabrání nežádoucím účinkům či účinkům protichůdným k působení SRP;

56. doporučuje regulovat přístup k veřejným podporám podobně, jako tomu bylo v případě reformy SZP, a zavést koncept podmíněnosti. Cíle stanovené konceptem podmíněnosti by bylo nutné splnit, aby bylo možné získat finanční pomoc s tím, že by současně došlo k regulaci penalizace i zpětných úhrad;

57. doporučuje zavést selektivnější rybolovné techniky, jež více dbají na životní prostředí. Úsilí vyvíjené při potírání těchto potíží však musí zohledňovat regionální specifika;

Vnější dimenze

58. je toho názoru, že hlavním cílem v oblasti vnější dimenze SRP musí být navázání hospodářských vztahů a spolupráce s třetími zeměmi, u nichž by nedocházelo k diskriminaci a jež by byly vzájemně prospěšné z hlediska udržitelnosti a odpovědnosti při výkonu rybolovné činnosti;

59. souhlasí s dojmem Komise, že zachování přítomnosti loďstva EU na mezinárodní úrovni ztratilo význam;

60. blahopřeje Komisi k přechodu od zásady „zaplat, vylov a běž“ k systému dohod o partnerství v rybolovu, jenž uplatňuje celkovější přístup a podporuje spolupráci, řízení a právní zajištění investic Společenství mimo jeho území. Je nutné udržet dohody o rybolovu se zeměmi mimo Společenství coby nástroje k utváření vývoje odvětví rybolovu, které by měly považovat akvakulturu, investice a spolupráci za nástroje rozvoje;

61. souhlasí s návrhem, že bude možné prozkoumat zavedení regionálních forem spolupráce, obzvláště v době, kdy je regionální integrace podporována jako nástroj rozvoje;

62. zdůrazňuje, že regionální organizace pro řízení rybolovu jsou skvělým nástrojem k řízení tohoto odvětví, a požaduje, aby v nich EU měla větší zastoupení a rozhodovací váhu tak, aby byla splněna stanovená kritéria jako např. počet obyvatel či počet zemí EU;

63. za nutné považuje přijetí mezinárodních dohod pro řízení a kontrolu rybolovu ve Středozemním moři, v Baltském moři a v dalších přímořských oblastech na území států sousedících s EU, jež by umožnily vyrovnané využívání zdrojů ve zjevně křehkém ekosystému s vysokou mírou biologické rozmanitosti;

64. podporuje stanovení opatření k zavedení interoperabilnějšího systému kontroly, aby se spojily existující monitorovací a sledovací systémy, zejména v oblasti Středozemního moře. V tomto smyslu žádá Komisi, aby v této oblasti spustila první pilotní projekt, který by se posléze mohl rozšířit do celé Evropy;

65. vyzývá k lepší spolupráci pobřežních hlídkových člunů členských států a pobřežních států mimo Společenství;

SDĚLENÍ „VYTVÁŘENÍ UDRŽITELNÉ BUDOUCNOSTI PRO AKVAKULTURU“

Obecné připomínky

66. vyslovuje se pozitivně ke sdělení Vytváření udržitelné budoucnosti pro akvakulturu (KOM(2009) 162 v konečném znění), které dává nový impuls pro „Strategii pro udržitelný rozvoj evropské akvakultury“ (KOM(2002) 511 v konečném

znění), a umožňuje tak řešit otázky, především co se týče udržitelnosti produkce z hlediska životního prostředí a kvality a bezpečnosti produktů, což by mělo umožnit korigování silného rozvoje, jaký může v této oblasti nastat;

67. je toho názoru, že akvakultura Společenství se podílí na zásobování trhu Společenství rybolovnými produkty, přičemž dochází ke stále větším deficitům kvůli nižšímu podílu rybolovu a nárůstu poptávky;

68. je si vědom socioekonomického významu akvakultury v některých regionech, které vytváří 65 000 pracovních míst a představuje obrat převyšující 3 mld. euro;

69. souhlasí s tím, že akvakulturu je nutné i nadále podporovat a vítá iniciativy Komise, Rady a Parlamentu, jejichž cílem je podporovat růst tohoto odvětví v rámci SRP;

70. sdílí názor Komise na omezení, která brání evropské akvakultuře v dalším růstu – jsou jimi například přístup k potřebnému prostoru k rozvoji, obtíže při získávání povolení, roztržitost odvětví, které je i dnes málo uspořádané, četná omezení v přístupu ke kapitálu, ale i přísné normy Společenství, které jsou na překážku v hospodářské soutěži s asijskými a jihoamerickými producenty;

71. vítá finanční snahy, které realizovala EU prostřednictvím strukturální politiky s cílem napomáhat udržitelnému růstu akvakultury a navrhuje definici „zásady podmíněnosti“ pro odvětví rybolovu, která stanoví specifická kritéria z hlediska životního prostředí, bezpečnosti potravin, dobrých životních podmínek zvířat atd. V případě, že by tato kritéria nebyla dodržena, byl by přístup k veřejné podpoře omezen nebo znemožněn;

Připomínky k této iniciativě

Vytváření budoucnosti odvětví akvakultury

72. sdílí názor, že by EU měla zavést sérii opatření pro konkurenceschopný rozvoj tohoto odvětví, která by umožnila čelit rostoucí poptávce po rybách, již nebude možné pokrýt z volně žijících rybích populací;

73. souhlasí s tím, aby v čele této „modré revoluce“ stála právě EU, a to jak v produkci ryb, tak v oblasti technologie a inovací, a aby zároveň na evropské úrovni zřídila certifikační orgány, jež budou zárukou „vynikající produkce akvakultury v EU“; souhlasí dále s tím, aby se EU postavila do čela vývoje ekologických metod chovu ryb a aby akvakultura byla podporována pouze na těch místech, kde je možno ji provozovat ekologicky udržitelným způsobem tak, aby mořské prostředí bylo zachováno pro budoucí generace;

74. vítá iniciativu Komise na zřízení vhodného rámce politik a opatření k rozvoji akvakultury, který by přispěl k odstranění překážek ve vnitrostátních právních předpisech, zejména co se týče zavádění akvakultury v pobřežních oblastech za stejných podmínek jako u ostatních aktivit a udělování povolení, a ulehčil cestu k rozvoji tohoto strategického odvětví;

75. žádá Komisi, aby spolu s členskými státy vypracovala plán na rok 2010, jenž by určil růstová omezení evropské akvakultury a znázornil je podle regionů, podpořil sestavení technických zpráv v rámci integrované rybářské politiky a vytváření prostorů pro rozvoj akvakultury a nezbytných přístavních infrastruktur;

76. požaduje usnadnit přístup k pojistným smlouvám, které by uklidnily, a nikoliv narušovaly mnohdy křehká hospodářství těchto výrobců;

Podpora konkurenceschopnosti produkce akvakultury

77. souhlasí s vytvořením evropské platformy pro technologii a inovace v oblasti akvakultury (EATIP), která evropské akvakultuře umožní udržet si světové prvenství a poskytnout tomuto odvětví strategické směry pro V+V a bude podporovat vývoj udržitelných rybolovných a akvakulturních metod;

78. požaduje, aby EATIP vystupovala jakožto fórum pro podporu výzkumu a vývoje s cílem nalézt metody udržitelného rybolovu a udržitelné akvakultury a aby se z ní stala síť jednotlivých národních platforem specializovaných na akvakulturu, rybolov a oceánografii, kde by zdola nahoru směřovaly podněty související s V+V a shora dolů se šířily přicházející inovace a technologie;

79. vyzdvihuje význam námořního územního plánování při poskytování prostoru a pokynů v rámci lokalizace této hospodářské činnosti. Řádné územní plánování umožní plánovat růst odvětví akvakultury, stanovit jeho produkční potenciál, zamezit konfliktům s dalšími uživateli pobřeží či kontinentálních zón a podněcovat součinnost mezi činnostmi a prostředími, které jsou na tomto typu aktivit nejvíce závislé, a to v kontextu ekologické, sociální, ekonomické a tržní udržitelnosti;

80. podporuje stanovení a vyhlášení standardů kvality a informativního označování v evropském prostoru a mezinárodní spolupráci v oblasti označování a certifikace;

81. sdílí potřebu rozšířit mezinárodní rozměr evropské akvakultury a položit základ pro plány kontroly onemocnění, které umožní ze zootechnického hlediska bezpečnou produkci;

82. žádá finanční příspěvek odpovídající otázkám, jež musí řešit akvakultura Společenství, a očekáváním od výsledků této činnosti;

83. žádá, aby byl analyzován stav výuky v rámci odborné přípravy v oblasti námořně-rybářské a akvakulturní a vyhodnoceny střednědobé potřeby. V tomto smyslu požaduje, aby se v evropském rámci volného pohybu pracovníků pro členské státy připravil plán, který by umožnil formativní růst tohoto odvětví i evropskou osvětu v oblasti akvakultury;

Vytváření podmínek pro udržitelný růst akvakultury

84. souhlasí s EU, pokud jde o potřebu zajištění slučitelnosti akvakultury s životním prostředím, která umožní produkci kvalitních, zdravých a bezpečných potravin, a to stanovením opatření na ochranu oblastí produkce akvakultury podle rámcové směrnice o vodě 2000/60/ES, která nabádá členské státy, aby ve stanovené lhůtě zlepšily své vodní prostředí, a podle integrované námořní politiky a přijetím opatření, jež by umožnila vyhodnocovat a kontrolovat náhodné úniky;

85. je toho názoru, že k udržitelnému růstu vodní živočišné produkce je třeba opatření v oblastech zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat a mít k dispozici nová veterinární léčiva pro akvakulturu a vysoce kvalitní a ekologicky přijatelná krmiva pro ryby;

86. požaduje, aby se zjistilo, jak se v členských státech používá směrnice Rady 2006/88/ES o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury, a aby se k nemocech v rámci produkce akvakultury ve světě vypracoval geografický informační systém;

87. vyzývá k vydání právního předpisu pro zavedení registrace produkce akvakultury, která by veřejným orgánům umožnila znát přesný stav produkce, povolené násady, jejich původ, hustotu a připravované zdravotní programy;

88. domnívá se, že je nezbytné zavést modely a protokoly pro žádosti a povolení vysadit rybí plůdky, prohlášení o nemocech, oznámení úniků, informování o produkci, vyhodnocení plánů pro kontrolu životního prostředí, kontrolu a zdravotní dokumentaci přepravy ryb po silnici i lodí, jako je tomu i u ostatních typů dodávek;

89. požaduje vyšší finanční příspěvek na kontrolu životního prostředí na chovných farmách, přípravu programů na zlepšení zdraví zvířat, zavedení úprav pro dobré životní podmínky zvířat v produkci akvakultury, vývoj veterinárních léčiv a používání alternativních surovin pro přípravu krmiv pro ryby;

90. podporuje zajištění ochrany zdraví spotřebitele a uznání výhod potravin z vodních organismů pro zdraví;

Zlepšení image a řízení odvětví

91. podporuje iniciativu na podporu řízení odvětví akvakultury coby prostředek zlepšení image celého odvětví a vytvoření rovných podmínek v rámci EU, které by přispěly k jeho udržitelnému rozvoji. V tomto smyslu navrhuje Komisi, aby vypracovala návod na zlepšení řízení odvětví akvakultury a rybolovu;

92. kladně hodnotí návrh na vyvážené uplatňování právních předpisů EU s tím, že je potřeba rozšiřovat poznatky o těchto nástrojích a jejich aplikaci a rozvíjet postupy pro zjednodušení administrativy a postupů, z nichž bude vyplývat snížení administrativní zátěže;

93. souhlasí s Komisí, že je třeba náležitě monitorovat aktivitu v odvětví akvakultury prostřednictvím věrohodných

statistik, globálních a harmonizovaných ukazatelů a veřejné informační sítě o tržních cenách;

94. navrhuje Komisi, aby součástí Evropské agentury pro kontrolu rybolovu byl úsek pro vyhodnocování a kontrolu produkci akvakultury;

95. znovu podtrhuje význam profesionalizace a odborné přípravy pro dosažení vysoké úrovně řízení;

96. je ochoten posloužit jako fórum pro šíření informací i jako garant účasti a informovanosti veřejnosti v otázkách souvisejících s akvakulturou, s cílem zlepšit, ve spolupráci s Komisí, řízení odvětví akvakultury.

V Bruselu dne 4. prosince 2009.

předseda
Výboru regionů
Luc VAN DEN BRANDE